

родата сж не по-малко за отблъзване. Какво ни прѣдава той въ картината, що даваме тукъ? Заглавието го обяснява, но едно малко виране и всичко ще ни стане ясно, защото, най-сетѣ, всѣки отъ насъ е прѣживѣлъ поне веднѣжъ въ живота си (ако не сто пѣти) момента, изразенъ въ картината. До като сестричетата прилежно учатъ своя урокъ заедно, на братчето ума е въ веселитѣ игри на другарчетата му и сегашното му положение е едно крайно неприятно състояние за него. По принуждение то сѣди на масата, но като че никакъ нѣма намѣрение да научи урока си. А може би, мързелтъ, тоя пагубенъ порокъ, му е станалъ навикъ и тогава... тежко и нему, тежко и на родителитѣ му! Художникътъ е прѣдалъ съ чудна правдоподобностъ психичното състояние на „мързеливото момченце“, което се намира подъ натиска на съзанието, че трѣбва да чете, отъ една страна, и подъ притегателната сила на мързела, свойственъ у дѣцата, които отъ рано не сж привикнали къмъ самостоенъ трудъ — отъ друга.

13. М. Вуншъ. *Полски цвѣтя.* Вуншъ е известна нѣмска художница. Тя заема своитѣ сюжети главно изъ живота на дѣцата, а твърдѣ често мотивитѣ ѝ напомнюватъ разни дѣтски приказки. „Полски цвѣтя“ е мила картина, пълна съ жизнерадостностъ. Художницата е кръстила своята картина „полски цвѣтя“, като е искала да ни каже, вѣроятно, че и момиченцето е сжщо „полско цвѣте“: чисто, нежно, крѣхко, росно и хубаво като ония, които то ей сега е откъснало съ ржчикитѣ си отъ полето и ги е стѣкмило на китка. Колко чистота, колко милостъ въ очитѣ на това малко създание е изразила художницата!

14. К. Бергенъ. *Добро утро!* Бергенъ е единъ отъ най-плодовититѣ нѣмски художници, рисующи сцени изъ живота на дѣцата. Съ чудна вѣрностъ той ни изображава дѣтската душа при разни моменти въ живота. Радоститѣ и скърбитѣ на дѣтството, неговата красота, а сжщо и малкитѣ му слабости, — съ една рѣчь, всичко, което е свързано съ зората на живота, добива особна прѣлестъ подъ неговата четка. Въ бжджше ние ще дадемъ повече картини отъ Бергена. „Добро утро“ е една отъ най-хубавитѣ, пълни съ правда, негови картини. Слънцето отдавна се е издигнало високо. Всичко живо се е раздвижило наоколо; само малкитѣ, безгрижни и щастливи дѣчица се търкалятъ още изъ своитѣ постели. Но ето че напущатъ вече постелката, доближаватъ се до потъналия въ зеленина прозорецъ, и, простирайки ржцѣ, прѣпълнени съ жизнерадостностъ, тѣ поздравятъ съ „добро утро!“ божия свѣтъ. Гледайки картината, неволно ни идатъ на умъ слѣднитѣ Вазови стихове, посвѣтени на веселото и безгрижно дѣтство:

Дѣтенце мило съ погледъ лазуренъ
Ти нѣмашъ грижи въ тия години;
Ти едвамъ стѣпяшъ въ живота буренъ,
Всичко се тебе весело чини!

Щастливо, близу при майка драга,
Ти сѣмо с'пѣсни лѣгашъ и ставашъ
Ти гледашъ всичко съ усмивка блага,
Всичко, но нищо не разумѣвашъ!

15. М. Хофманъ. *Иисусъ дѣтето между книжниците.* Хофманъ е бѣлжитѣ нѣмски модеренъ художникъ. Неговитѣ картини иматъ прѣимуществено религиозенъ характеръ, но се цѣнатъ високо поради силната изразителностъ, която той е успѣлъ да даде на своитѣ типове. Картината, която даваме, е общеизвестна и възпроизведена въ най-разнообразни репродукции. Тя ни напомнюва единъ моментъ изъ живота на великия учител, когато, като дѣте, е билъ забравенъ отъ своитѣ родители и послѣ намѣренъ между книжницитѣ, разправяйки имъ наизустъ старитѣ писания. Подобно на живописцитѣ отъ Възраждането, Хофманъ е съумѣлъ да прѣдаде въ лицето и позата на дѣтето Иисусъ висока божествена интелигентностъ. Смаянитѣ книжници сж сжщо така най-живо прѣдадени.

16: Фр. Дефрегеръ. *Болното кученце.* Францъ Дефрегеръ е известенъ нѣмски жанристъ. Роденъ е въ 1835. За сега работи, ако се не лъжемъ, като директоръ на Мюнхенската Академия на Изкуствата. Отечеството му сж тиролскитѣ планини, кждѣто е отрасълъ и пасѣлъ бащинитѣ си стада. Наклонността му къмъ живописъта още рано-рано го е принудила да напусне бащиното си огнище и да се учи въ Парижъ и Мюнхенъ. Неговитѣ картини се отличаватъ съ пълна самостоятелностъ. Той рисува повечето сцени изъ живота на тиролцитѣ. Картинитѣ му се цѣнятъ най-много поради оная жизнерадостностъ, която художникътъ, подчиненъ на своя темпераментъ, прѣдава въ лицата на тиролскитѣ и тиролцитѣ. Въ послѣднѣо врѣме Дефрегеръ пише картини повечето изъ живота на дѣцата и произведенията му се цѣнятъ високо. Въ картината, която даваме тукъ, Дефрегеръ ни изображава наклонността у дѣцата да дружатъ съ животнитѣ и да се грижатъ за тѣхъ, когато имъ се случи нѣщо. Малкото паленце се е разболѣло нѣщо, а неговитѣ другарчета го обсипватъ съ своитѣ грижи около него. Тѣ сж го поставили въ количка, постлали сж му добръ, покриле сж го, и хайде при ветеринарния лѣкаръ! Ето ги при вратата на послѣдния и най-голямкото повдига ржка да позвъни. Зеръ, пациентъ носятъ!

Разглеждането на тая картинка може да повлияе на много дѣца и да имъ всади добродѣтелъ да обичатъ животнитѣ, които ни принасятъ полза, и да се грижатъ за тѣхното здраве.

Г. Палашевъ.

Малка бѣлжика. Ако „Картинна галерия за дѣца и малии юноши“ добие разпространение, за идущата година ние ще увѣличимъ числото на картинитѣ безъ да увеличаваме годишния абонаментъ. Прочее, всички, които мислятъ за по-дълъгъ животъ на изданието, нека се погрижатъ да го разпространятъ.

Г. П.